C/2026/901

11.2.2026

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN

Kommissionens riktlinjer om genomförandet av en funktion som gör det möjligt för leverantörer av medietjänster att avge försäkringar i enlighet med artikel 18.1 i förordning (EU) 2024/1083 (den europeiska mediefrihetsförordningen)

(C/2026/901)

1. INLEDNING

1. I artikel 18 i den europeiska mediefrihetsförordningen (förordning (EU) 2024/1083 ([1])) föreskrivs en uppsättning av skyddsmekanismer för leverantörer av medietjänster. Dessa skyddsmekanismer avser modereringen av innehåll som tillhandahållits av leverantörer av medietjänster till leverantörer av mycket stora onlineplattformar ([2]), i de fall då denna moderering bygger på den sistnämndas relevanta allmänna villkor. För att omfattas av dessa skyddsmekanismer måste leverantörer av medietjänster ge en försäkran om att de uppfyller ett antal krav, vilka förtecknas i artikel 18.1 första stycket leden a–g i den europeiska mediefrihetsförordningen. För att underlätta detta föreskrivs i artikel 18.1 i den europeiska mediefrihetsförordningen att leverantörer av mycket stora onlineplattformar ska tillhandahålla en funktion som gör det möjligt för leverantörer av medietjänster att lämna in denna försäkran.

2. Enligt artikel 18.9 i den europeiska mediefrihetsförordningen ska kommissionen utfärda riktlinjer för att underlätta den ändamålsenliga tillämpningen av den funktion som avses i artikel 18.1. I skäl 53 i den europeiska mediefrihetsförordningen anges vidare att riktlinjerna bör bidra till att minimera risken för potentiellt missbruk av funktionen, särskilt från leverantörer av medietjänster som systematiskt ägnar sig åt desinformation, informationsmanipulering och informationspåverkan, inbegripet sådana som kontrolleras av vissa tredjeländer, med beaktande av de kriterier som ska utarbetas av Europeiska nämnden för medietjänster avseende leverantörer av medietjänster från länder utanför unionen. I det skälet klargörs även att riktlinjerna får omfatta arrangemang som rör deltagande av erkända civilsamhällesorganisationer, inbegripet faktagranskande organisationer, vid översynen av försäkringarna eller samråden med nationella tillsynsmyndigheter eller tillsynsorgan eller samreglerings- eller självregleringsorgan. Detta deltagande skulle till exempel kunna innebära en möjlighet för organisationerna att uppmärksamma leverantörer av mycket stora onlineplattformar på eventuella problem kring medietjänstleverantörernas efterlevnad av de relevanta delarna av försäkran.

3. Syftet med dessa riktlinjer är att underlätta tillämpningen av reglerna genom att fastställa den väsentliga utformning och de driftsegenskaper som funktionen för inlämning av försäkringar bör ha. Dessa egenskaper bör bidra till att säkerställa att funktionen för inlämning av försäkringar är enkel att hitta, lätt att använda och lätt att få tillgång till för leverantörer av medietjänster, samtidigt som leverantörer av mycket stora onlineplattformar ges den flexibilitet som krävs för att anpassa dem till deras specifika tjänster och affärsmodeller.

4. Vid utarbetandet av dessa riktlinjer anordnade kommissionen ett riktat samråd med berörda parter, däribland företrädare för leverantörer av mycket stora onlineplattformar, leverantörer av medietjänster, civilsamhällesorganisationer, faktagranskande organisationer och tillsynsmyndigheter.

5. Dessa riktlinjer speglar kommissionens tolkning av artikel 18 i den europeiska mediefrihetsförordningen. Endast Europeiska unionens domstol kan ge en slutgiltig och auktoritativ tolkning av EU-rätten.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1083 av den 11 april 2024 om fastställande av en gemensam ram för medietjänster på den inre marknaden och om ändring av direktiv 2010/13/EU (europeisk mediefrihetsförordning) (EUT L, 2024/1083, 17.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1083/oj).

([2]) Onlineplattformar med i genomsnitt minst 45 miljoner aktiva användare per månad i EU, så som fastställts av kommissionen i enlighet med artikel 33.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065 av den 19 oktober 2022 om en inre marknad för digitala tjänster och om ändring av direktiv 2000/31/EG (förordningen om digitala tjänster) (EUT L 277, 27.10.2022, s. 1).

6. I avsnitt 2 i dessa riktlinjer anges deras tillämpningsområde och syfte. I avsnitt 3 anges de allmänna egenskaper som funktionen för inlämning av försäkringar åtminstone bör ha enligt kommissionens uppfattning. Avsnitt 4 ger vägledning om vilka delar som ska ingå i en försäkran enligt artikel 18.1 första stycket leden a–g i den europeiska mediefrihetsförordningen för att ge stöd till leverantörer av medietjänster och leverantörer av mycket stora onlineplattformar när de ska lämna in en försäkran. I avsnitt 5 redogör kommissionen för andra aspekter som rör hanteringen av försäkringar. I avsnitt 6 beskrivs hur leverantörer av mycket stora onlineplattformar bör samråda med tillsynsmyndigheter, tillsynsorgan eller samreglerings- eller självregleringsmekanismer om de har ”rimliga tvivel” när det gäller medietjänstleverantörernas efterlevnad av artikel 18.1 första stycket led d i den europeiska mediefrihetsförordningen. I avsnitt 7 anges kommissionens riktlinjer för deltagandet av civilsamhällesorganisationer, inbegripet faktagranskande organisationer, vid granskningen av försäkringarna.

2. **RIKTLINJERNAS TILLÄMPNINGSOMRÅDE**

7. Enligt artikel 18.1 i den europeiska mediefrihetsförordningen ska leverantörer av mycket stora onlineplattformar göra funktionen för inlämning av försäkringar tillgänglig för leverantörer av medietjänster som är mottagare av deras tjänster. I skäl 53 i den europeiska mediefrihetsförordningen klargörs vidare att de leverantörer av mycket stora onlineplattformar som bör införa en funktion för inlämning av försäkringar är de som ger tillgång till medieinnehåll.

8. För att klargöra vilka mottagarna är och vilken räckvidd skyldigheterna i artikel 18.1 har anser kommissionen att alla delar som ingår i definitionen av *medietjänst* i den europeiska mediefrihetsförordningen bör beaktas. I artikel 2.1 i den europeiska mediefrihetsförordningen anges att en medietjänst är en tjänst där huvudsyftet med tjänsten eller en särskiljbar del av den har som huvudsakligt syfte att i informations-, underhållnings- eller utbildningssyfte, och oavsett teknik, tillhandahålla allmänheten program eller presspublikationer för vilka en leverantör av medietjänster bär det redaktionella ansvaret. Artikel 2.1 i den europeiska mediefrihetsförordningen bör även läsas tillsammans med definitionen av *leverantör av medietjänster* i artikel 2.2, där det anges att en sådan leverantör bör förstås som ”en fysisk eller juridisk person vars yrkesmässiga verksamhet är att tillhandahålla en medietjänst...”. I skäl 9 i den europeiska mediefrihetsförordningen betonas vidare verksamhetens yrkesmässiga karaktär som en avgörande faktor som ska beaktas vid identifieringen av juridiska eller fysiska personer som tillhandahåller en medietjänst. I skäl 9 i den europeiska mediefrihetsförordningen konstateras även att verksamheten för leverantörer av medietjänster på den inre marknaden kan se olika ut och att definitionen av leverantör av medietjänster bör tolkas som att den omfattar ett brett spektrum av professionella medieaktörer, inklusive frilansare.

9. Som förklaras i skäl 50 i den europeiska mediefrihetsförordningen är syftet med artikel 18 i den europeiska mediefrihetsförordningen att upprätthålla mediernas frihet och mångfald i den digitala miljön genom att minimera den inverkan som beslut om innehållsmoderering har på medietjänstleverantörernas redaktionella integritet och på spridningen av tillförlitlig information som har producerats i enlighet med redaktionella och yrkesmässiga normer. Artikel 18 i den europeiska mediefrihetsförordningen syftar till att skydda yrkesmässig journalistisk verksamhet som bedrivs av leverantörer av medietjänster som har ett redaktionellt ansvar för sina program eller presspublikationer, särskilt när det gäller frågor av allmänt intresse, samhällsfrågor eller kulturella yttringar som bidrar till en offentlig och demokratisk debatt ([3]).

10. Kravet på att införa den funktion som avses artikel 18.1 i den europeiska mediefrihetsförordningen bör därför, i linje med skäl 53 i den europeiska mediefrihetsförordningen, omfatta leverantörer av mycket stora onlineplattformar som ger tillgång till medieinnehåll, dvs. de som lagrar och sprider information till allmänheten, däribland program eller presspublikationer som producerats av leverantörer av medietjänster i enlighet med redaktionella och yrkesmässiga normer, i den mån det skulle vara oproportionerligt eller irrelevant för syftet med tillhandahållandet att omfatta andra leverantörer av mycket stora onlineplattformar, till exempel marknadsplatser eller plattformar som tillhandahåller barnförbjudet innehåll på nätet.

([3]) Dessa riktlinjer bör inte påverka de regler som är tillämpliga på innehåll som tillhandahålls av leverantörer av medietjänster och som kan utgöra reklam, inbegripet politisk reklam, eller kommersiell kommunikation enligt definitionen i andra EU-rättsakter, däribland förordningen om digitala tjänster, Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (direktiv om audiovisuella medietjänster) (EUT L 95, 15.4.2010, s. 1), i dess lydelse enligt direktiv (EU) 2018/1808, och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/900 av den 13 mars 2024 om transparens och inriktning när det gäller politisk reklam (EUT L, 2024/900, 20.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/900/oj).

3. **ALLMÄNNA EGENSKAPER HOS FUNKTIONEN FÖR INLÄMNING AV FÖRSÄKRINGAR**

11. Syftet med detta avsnitt är att fastställa riktlinjer för genomförandet av funktionen för inlämning av försäkringar. Målet är att i största möjliga utsträckning säkerställa att funktionen genomförs på ett konsekvent och ändamålsenligt sätt av leverantörer av mycket stora onlineplattformar, utan att det påverkar de enskilda leverantörernas olika affärsmodeller och särskilda förutsättningar.

12. Den funktion som leverantörer av mycket stora onlineplattformar ska införa enligt artikel 18.1 i den europeiska mediefrihetsförordningen är en viktig förutsättning för att leverantörer av medietjänster ska kunna omfattas av skyddsmekanismerna mot omotiverade beslut om moderering av innehåll som anses vara oförenligt med de allmänna villkoren för mycket stora onlineplattformar.

13. Funktionen bör utgöra en integrerad del av infrastrukturen hos leverantörer av mycket stora onlineplattformar. Den bör vara synlig på en särskild och framträdande plats i deras gränssnitt, så att leverantörer av medietjänster enkelt kan hitta och få tillgång till den, t.ex. genom sina konton på plattformen.

14. Funktionen bör vara utformad som ett standardiserat frågeformulär på alla officiella språk i varje medlemsstat där leverantörer av mycket stora onlineplattformar erbjuder sina tjänster. Framför allt bör frågeformuläret bestå av ett antal fördefinierade kryssrutor som leverantörer av medietjänster kan fylla i för att försäkra att de uppfyller de särskilda delar som anges i artikel 18.1 första stycket leden a–e i den europeiska mediefrihetsförordningen. Frågeformuläret bör göra det möjligt för tjänsteleverantörer att tillhandahålla den information som avses i artikel 18.1 första stycket leden f och g, till exempel via en ruta med fritext eller en bilaga.

15. Leverantörer av mycket stora onlineplattformar bör säkerställa att funktionen ger leverantörer av medietjänster möjlighet att avge en försäkran om alla konton de innehar på en viss plattform genom en enda inlämning. Detta skulle göra försäkran mindre betungande för de leverantörer av medietjänster som har flera konton på en viss plattform, eftersom de inte skulle behöva avge separata försäkringar för varje underliggande konto.

16. För att förhindra att försäkringar lämnas in automatiskt genom bottar eller annan automatiserad programvara bör leverantörer av mycket stora onlineplattformar säkerställa att funktionen gör det möjligt för leverantörer av medietjänster att datummärka och signera sina deklarationer på elektronisk väg samt att autentisera och verifiera dem genom robotfilter (CAPTCHA) eller liknande protokoll som utformats för att skilja mellan mänskliga användare och automatiserad programvara.

17. Funktionen bör även innehålla en tillvalsfunktion där leverantörer av medietjänster kan ladda upp information om uppfyllandet av de olika delar som anges i artikel 18.1 i den europeiska mediefrihetsförordningen och som de anser vara relevanta för sina försäkringar. I detta avseende bör leverantörer av medietjänster ha möjlighet att ange om denna kompletterande information får göras tillgänglig för allmänheten. Under alla omständigheter bör leverantörer av medietjänster kunna använda denna tillvalsfunktion för att tillhandahålla kompletterande information helt efter eget gottfinnande. Avsaknaden av ytterligare styrkande handlingar bör därför inte göra deklarationen ofullständig eller utgöra grund för avslag.

18. I den funktion som ska tillhandahållas av leverantörer av mycket stora onlineplattformar bör det finnas möjlighet att skicka ett automatiskt meddelande som bekräftar för den berörda leverantören av medietjänster att försäkringen har tagits emot så snart den har lämnats in. Detta meddelande bör även innehålla kontaktuppgifter till leverantören av mycket stora onlineplattformar, inklusive en e-postadress som leverantören av medietjänster kan använda för att snabbt och direkt kommunicera i enlighet med artikel 18.3 i den europeiska mediefrihetsförordningen.

19. Leverantörer av medietjänster bör kunna övervaka och hantera sina försäkringars status genom sina konton på plattformen och när som helst uppdatera, ändra eller dra tillbaka sina försäkringar. En uppdatering eller ändring av en försäkran som redan har godtagits bör inte vara mer betungande än inlämningen av den ursprungliga försäkran och bör inte heller kräva en ny inlämning.

20. Leverantörer av mycket stora onlineplattformar bör göra de mottagna försäkringarna tillgängliga för allmänheten i ett lättillgängligt och maskinläsbart format. Detsamma bör gälla för all kompletterande information som avses i punkt 17 ovan, i linje med kravet i artikel 18.2 i den europeiska mediefrihetsförordningen.

21. För att öka medvetenheten om funktionen för att avge försäkringar och underlätta dess användning uppmuntrar kommissionen leverantörer av mycket stora onlineplattformar att aktivt informera alla som använder deras tjänster om funktionen. Information om funktionen kan till exempel ingå i deras allmänna villkor eller som en allmän anvisning om hur försäkringar ska lämnas in när funktionen väl är på plats eller vid inrättandet av en särskild kontaktpunkt i detta avseende.

4. **DE ENSKILDA DELARNA AV FÖRSÄKRAN**

22. I följande underavsnitt ges vägledning om vissa aspekter som rör de enskilda delar som förtecknas i artikel 18.1 första stycket leden a–g och som bör ingå i en försäkran som lämnas in av en leverantör av medietjänster.

4.1 **Uppgifter med anknytning till artikel 18.1 första stycket, leden a, b och f**

23. Enligt artikel 18.1 första stycket leden a, b och f i den europeiska mediefrihetsförordningen ska funktionen göra det möjligt för leverantörer av medietjänster att intyga att de är leverantörer av medietjänster och att de uppfyller kraven i artikel 6.1 i den europeiska mediefrihetsförordningen. De ska även kunna uppge sitt juridiska namn och sina kontaktuppgifter, inklusive en e-postadress, som helst bör gå till en särskild brevlåda för att möjliggöra en pålitlig kommunikationskanal som leverantören av mycket stora onlineplattformar kan använda för att kommunicera snabbt och direkt.

24. För att hantera försäkringar och underlätta identifieringen av leverantörer av medietjänster får leverantörer av mycket stora onlineplattformar söka i allmänt tillgängliga EU-omfattande eller nationella databaser efter aktuella och utförliga uppgifter om leverantörer av medietjänster och deras ägandeförhållanden. Dessa databaser inbegriper Euromedia Ownership Monitor ([4]) eller de nationella databaser över medieägande som inrättats i enlighet med artikel 6.2 i den europeiska mediefrihetsförordningen. Europeiska styrelsen för medietjänster (*styrelsen*) skulle kunna underlätta kontakterna mellan leverantörer av mycket stora onlineplattformar och de respektive nationella myndigheterna med ansvar för nationella databaser.

25. Leverantörer av mycket stora onlineplattformar skulle även kunna använda Mavise ([5]), en centraliserad databas med kostnadsfri tillgång som förvaltas av Europeiska audiovisuella observationsorganet. Mavise innehåller information om det land som har jurisdiktion över leverantörer av audiovisuella medietjänster inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, i enlighet med direktivet om audiovisuella medietjänster.

26. I detta sammanhang skulle leverantörer av medietjänster kunna använda den tillvalsfunktion som beskrivs i punkt 17 ovan för att ange en direkt länk till de databaser som avses i punkterna 24 och 25 och till den webbplats som innehåller den information som krävs enligt artikel 6.1 i den europeiska mediefrihetsförordningen.

4.2 **Uppgifter med anknytning till artikel 18.1 första stycket led c**

27. I enlighet med artikel 18.1 första stycket led c i den europeiska mediefrihetsförordningen ska funktionen göra det möjligt för leverantörer av medietjänster att avge en försäkran om att de är redaktionellt oberoende av medlemsstaterna, politiska partier, tredjeländer och enheter som kontrolleras eller finansieras av tredjeländer.

([4]) EurOMo (Euromedia Ownership Monitor).
([5]) MAVISE-databasen.

28. Leverantörer av medietjänster skulle kunna använda den tillvalsfunktion som beskrivs i punkt 17 för att ladda upp relevant information, däribland information om de interna åtgärder, riktlinjer eller förfaranden som de har infört för att upprätthålla och främja sitt redaktionella oberoende. För detta ändamål skulle leverantörer av medietjänster kunna utgå från kommissionens rekommendation om interna skyddsåtgärder för redaktionellt oberoende och insyn i ägandet inom mediesektorn, vilken omfattar en icke uttömmande och icke-kumulativ förteckning över frivilliga åtgärder som syftar till att skydda oberoendet och integriteten hos redaktionella beslut ([6]).

29. Leverantörer av medietjänster skulle även kunna använda den tillvalsfunktion som beskrivs i punkt 17 för att ange att de inte är föremål för några restriktiva åtgärder som införts av Europeiska unionen, till exempel på grund av bristande redaktionellt oberoende ([7]).

4.3 **Uppgifter med anknytning till artikel 18.1 första stycket, leden d och g**

30. I enlighet med artikel 18.1 första stycket led d i den europeiska mediefrihetsförordningen ska funktionen göra det möjligt för leverantörer av medietjänster att avge en försäkran om i) att de omfattas av tillsynskrav om redaktionellt ansvar i en eller flera medlemsstater och står under tillsyn av en behörig nationell tillsynsmyndighet eller ett behörigt nationellt tillsynsorgan, eller ii) att de är anslutna till en samreglerings- eller självregleringsmekanism som fastställer redaktionella normer och som är allmänt erkänd och accepterad av den relevanta mediesektorn i en eller flera medlemsstater.

31. Dessa uppgifter är alternativa och inte kumulativa. En leverantör av medietjänster som avger en försäkran om att den omfattas av tillsynskrav om redaktionellt ansvar och står under tillsyn av en behörig nationell tillsynsmyndighet eller ett behörigt nationellt tillsynsorgan behöver därför inte avge en försäkran om att den är ansluten till en samreglerings- eller självregleringsmekanism som fastställer redaktionella normer och som är allmänt erkänd och accepterad av den relevanta mediesektorn i en eller flera medlemsstater, och vice versa.

32. Leverantörer av medietjänster skulle kunna använda den tillvalsfunktion som beskrivs i punkt 17 för att tillhandahålla bevis till stöd för sin försäkran enligt artikel 18.1 första stycket led d ([8]). Leverantörer av medietjänster uppmuntras även att ladda upp kompletterande information om den samreglerings- eller självregleringsmekanism för fastställande av redaktionella normer som de är anslutna till ([9]).

33. Kommissionen är medveten om att samreglerings- eller självregleringsmekanismernas utvecklingsnivå kan variera mellan medlemsstaterna. I detta avseende anser kommissionen att styrelsen, som en del av sin allmänna uppgift att främja en konsekvent och effektiv tillämpning av den europeiska mediefrihetsförordningen, skulle kunna stödja och underlätta utvecklingen av ändamålsenliga, enhetliga och samordnade nationella samreglerings- eller självregleringsinitiativ, däribland inom ramen för den strukturerade dialogen enligt artikel 19 i den europeiska mediefrihetsförordningen.

34. Vid tillämpningen av artikel 18 i den europeiska mediefrihetsförordningen ska samreglerings- eller självregleringsmekanismerna säkerställa en effektiv styrning av redaktionella normer, helt oberoende av statliga, politiska och kommersiella intressen, och bedriva sin verksamhet på ett öppet sätt. De anförtros ofta att övervaka efterlevnaden i enlighet med relevanta etiska och yrkesmässiga normer.

35. Exempel på sådana samreglerings- eller självregleringsmekanismer är nationella medie- och pressråd och yrkesorganisationer eller yrkessammanslutningar som övervakar journalistyrket och fastställer redaktionella normer.

([6]) Kommissionens rekommendation (EU) 2022/1634 av den 16 september 2022 om interna skyddsåtgärder för redaktionellt oberoende och insyn i ägandet inom mediesektorn (EUT L 245, 22.9.2022, s. 56)

([7]) En uppdaterad förteckning över de restriktiva åtgärder som för närvarande har införts av Europeiska unionen finns på följande webbplats: https://data.europa.eu/apps/eusanctionstracker/.

([8]) Till exempel intyg eller relevant dokumentation från det råd för press-, medie- eller etikfrågor som inrättats i en av medlemsstaterna eller en länk till det berörda rådets webbplats.

([9]) Till exempel vilka åtgärder som vidtagits av mekanismen i fråga för att säkerställa efterlevnaden av dess normer eller förfarandena för att hantera och följa upp klagomål om bristande efterlevnad.

36. I enlighet med artikel 18.1 första stycket led g i den europeiska mediefrihetsförordningen ska funktionen göra det möjligt för leverantörer av medietjänster att tillhandahålla kontaktuppgifter, inklusive namn, e-postadresser eller telefonnummer, till relevanta kontaktpunkter vid de relevanta nationella tillsynsmyndigheterna eller tillsynsorganen eller till företrädare för samreglerings- eller självregleringsmekanismerna enligt artikel 18.1 första stycket led d i den europeiska mediefrihetsförordningen. I detta avseende uppmuntras nämnden att bistå leverantörer av medietjänster och leverantörer av mycket stora onlineplattformar genom att tillhandahålla en uppdaterad förteckning över relevanta nationella tillsynsmyndigheter eller tillsynsorgan och genom att samla in information om de relevanta samreglerings- och självregleringsmekanismerna i medlemsstaterna.

4.4 **Uppgifter med anknytning till villkoret i artikel 18.1 första stycket led e**

37. Den vägledning som ges nedan om hur artikel 18.1 första stycket led e i den europeiska mediefrihetsförordningen ska tillämpas påverkar inte tillämpningen av artikel 50 i förordningen om artificiell intelligens (förordning (EU) 2024/1689) och eventuella riktlinjer eller förfarandekoder som utfärdats i enlighet med artiklarna 50.7 och 96.1 första stycket led d i den förordningen ([10]).

38. I enlighet med artikel 18.1 första stycket led e i den europeiska mediefrihetsförordningen ska funktionen göra det möjligt för leverantörer av medietjänster att avge en försäkran om att de inte tillhandahåller innehåll som genererats av system för artificiell intelligens utan att sådant innehåll underställts mänsklig granskning och redaktionell kontroll.

39. Leverantörer av medietjänster skulle kunna använda den tillvalsfunktion som beskrivs i punkt 17 för att utbyta information om sina rutiner för mänsklig granskning eller redaktionell kontroll av innehåll som genererats av system för artificiell intelligens.

40. Denna information skulle till exempel kunna avse särskilda funktioner eller roller inom en medietjänstleverantörs organisation som har anförtrotts att redaktionellt granska innehåll som genererats av system för artificiell intelligens eller att ta det redaktionella ansvaret för sådant innehåll.

41. Under alla omständigheter erinrar kommissionen om att det skydd som ges genom artikel 18 i den europeiska mediefrihetsförordningen, när det gäller innehållsmoderering av leverantörer av mycket stora onlineplattformar som leder till ett avbrott i tillhandahållandet av deras onlinebaserade förmedlingstjänster avseende innehåll som tillhandahållits av en leverantör av medietjänster, omfattar allt innehåll som tillhandahålls av leverantörer av medietjänster, inbegripet innehåll som genererats eller manipulerats av system för artificiell intelligens, under förutsättning att leverantörerna av medietjänster har underställt innehållet en mänsklig granskning eller redaktionell kontroll enligt deras försäkringar.

5. **ANDRA ASPEKTER SOM RÖR HANDLÄGGNINGEN AV FÖRSÄKRINGAR**

42. För att säkerställa att handläggningen av de inlämnade försäkringarna sker inom en rimlig tidsram och utan onödiga dröjsmål, i enlighet med artikel 18.3 sista meningen i den europeiska mediefrihetsförordningen, bör leverantörer av mycket stora onlineplattformar behandla försäkringarna individuellt och kontinuerligt när de tas emot. Framför allt bör de inte begränsa inlämningen och behandlingen av försäkringar till särskilda tidsperioder.

43. Beslutet att godta, avvisa eller ogiltigförklara en försäkran bör endast grundas på de försäkringar som avgetts i enlighet med artikel 18.1 i den europeiska mediefrihetsförordningen. Beslutet att godta, avvisa eller ogiltigförklara en försäkran bör inte grundas på om medietjänstleverantörens innehåll är eller inte är förenligt med de allmänna villkor som fastställts av leverantören av mycket stora onlineplattformar.

([10]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1689 av den 13 juni 2024 om harmoniserade regler för artificiell intelligens och om ändring av förordningarna (EG) nr 300/2008, (EU) nr 167/2013, (EU) nr 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1139 och (EU) 2019/2144 samt direktiven 2014/90/EU, (EU) 2016/797 och (EU) 2020/1828 (förordning om artificiell intelligens) (EUT L, 2024/1689, 12.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1689/oj).

44. Leverantörer av mycket stora onlineplattformar får endast ogiltigförklara en försäkran som tidigare har godtagits om den berörda leverantören av medietjänster inte längre uppfyller kraven för en eller flera av de försäkringar som avgetts i enlighet med artikel 18.1 första stycket leden a–e i den europeiska mediefrihetsförordningen.

45. För att göra det lättare att identifiera eventuella problem med efterlevnaden av försäkringarna kan den behöriga nationella tillsynsmyndigheten, det behöriga nationella tillsynsorganet eller samreglerings- eller självregleringsmekanismen underrätta leverantörer av mycket stora onlineplattformar om en leverantör av medietjänster inte uppfyller kraven för en eller flera av de försäkringar som avgetts i enlighet med artikel 18.1 i den europeiska mediefrihetsförordningen. Sådan underlåtenhet kan även uppmärksammas av civilsamhällesorganisationer, inbegripet faktagranskande organisationer, däribland de som avses i punkt 57, i enlighet med skäl 53 i den europeiska mediefrihetsförordningen.

46. Om civilsamhällesorganisationer, inbegripet faktagranskande organisationer, däribland de som avses i punkt 57, har uppmärksammat en underlåtenhet att uppfylla kraven för en eller flera av de försäkringar som avgetts i enlighet med artikel 18.1 i den europeiska mediefrihetsförordningen bör leverantörer av mycket stora onlineplattformar begära en bekräftelse av den behöriga nationella tillsynsmyndigheten, det behöriga nationella tillsynsorganet eller den relevanta samreglerings- eller självregleringsmekanismen.

47. I detta sammanhang bör leverantörer av mycket stora onlineplattformar säkerställa tillgången till en mänsklig kontaktpunkt för utbyten med leverantörer av medietjänster, med behöriga nationella tillsynsmyndigheter, behöriga nationella tillsynsorgan eller relevanta samreglerings- eller självregleringsmekanismer och med civilsamhällesorganisationer, inbegripet faktagranskande organisationer, däribland de som avses i punkt 57.

48. Om en försäkran avvisas eller ogiltigförklaras bör leverantörer av mycket stora onlineplattformar informera den berörda leverantören av medietjänster om sitt beslut utan onödigt dröjsmål. När de informerar den berörda leverantören av medietjänster bör leverantörer av mycket stora onlineplattformar ange sina skäl för att avvisa eller ogiltigförklara försäkran och hänvisa till de rättsmedel som finns tillgängliga för leverantörer av medietjänster enligt artikel 18.7 i den europeiska mediefrihetsförordningen.

6. SAMRÅD MED NATIONELLA TILLSYNSMYNDIGHETER, NATIONELLA TILLSYNSORGAN ELLER SAMREGLERINGS- ELLER SJÄLVREGLERINGSMEKANISMER VID RIMLIGA TVIVEL

49. Enligt artikel 18.1 sista stycket i den europeiska mediefrihetsförordningen bör leverantörer av mycket stora onlineplattformar, vid rimliga tvivel om huruvida leverantören av medietjänster uppfyller kraven för de försäkringar som avgetts enligt artikel 18.1 första stycket led d i den europeiska mediefrihetsförordningen, dvs. att leverantören omfattas av tillsynskrav om redaktionellt ansvar i en eller flera medlemsstater och står under tillsyn av en behörig nationell tillsynsmyndighet eller ett behörigt nationellt tillsynsorgan, eller att den är ansluten till en samreglerings- eller självregleringsmekanism som fastställer redaktionella normer, som är allmänt erkänd och accepterad av den relevanta mediesektorn i en eller flera medlemsstater, begära en bekräftelse av den berörda nationella tillsynsmyndigheten, det behöriga nationella tillsynsorganet eller den relevanta samreglerings- eller självregleringsmekanismen.

50. I skäl 53 i den europeiska mediefrihetsförordningen förklaras att leverantören av mycket stora onlineplattformar skulle kunna bekräfta om leverantören av medietjänster omfattas av tillsynskrav eller är ansluten till samreglerings- eller självregleringsmekanismer genom att ta kontakt med den nationella tillsynsmyndigheten eller det nationella tillsynsorganet eller samreglerings- eller självregleringsmekanismen. I det skälet anges att leverantörer av mycket stora onlineplattformar i förekommande fall skulle kunna förlita sig på tillgänglig information om efterlevnaden av relevanta krav och mekanismer, däribland normer som tagits fram av branschen eller andra relevanta uppförandekoder.

51. I detta sammanhang skulle ”rimliga tvivel” uppstå om leverantörer av mycket stora onlineplattformar inte kan avgöra utifrån den information som leverantören av medietjänster har lämnat i sin försäkran huruvida den leverantören av medietjänster omfattas av tillsynskrav eller är ansluten till en samreglerings- eller självregleringsmekanism. Detta skulle till exempel vara fallet om uppgifter om medlemskap i ett pressråd inte finns offentligt tillgängliga eller om en leverantör av medietjänster inte finns med i offentliga register hos den behöriga nationella tillsynsmyndighet eller det behöriga tillsynsorgan som angavs i försäkran.

52. Om en behörig nationell tillsynsmyndighet eller ett behörigt nationellt tillsynsorgan rådfrågas enligt artikel 18.1 sista stycket i den europeiska mediefrihetsförordningen bör myndigheten eller organet bekräfta om den berörda leverantören av medietjänster omfattas av tillsynskrav om redaktionellt ansvar och står under myndighetens eller organets tillsyn. Vid utfärdandet av denna bekräftelse kan den behöriga nationella tillsynsmyndigheten eller det behöriga nationella tillsynsorganet ta hänsyn till i) de nationella regler som är tillämpliga på leverantören av medietjänster, ii) de kriterier på grundval av vilka leverantören av medietjänster omfattas av dess behörighet och regleringsbefogenheter, iii) tillgängliga nationella register eller förteckningar som omfattar leverantören av medietjänster, och iv) de relevanta bestämmelserna om de tillsynsbefogenheter som myndigheten eller organet kan utöva gentemot leverantören av medietjänster.

53. Vid utfärdandet av den bekräftelse som avses i artikel 18.1 sista stycket i den europeiska mediefrihetsförordningen kan en samreglerings- eller självregleringsmekanism som är allmänt erkänd och accepterad av mediesektorn i en eller flera medlemsstater ta hänsyn till information om huruvida leverantören av medietjänster uppfyller relevanta redaktionella normer.

54. Denna information skulle kunna omfatta huruvida leverantören av medietjänster är medlem av mekanismen eller omfattas av den, eller om den följer uppförandekoder eller andra instrument som fastställer tillämpliga redaktionella normer.

55. Om en behörig nationell tillsynsmyndighet, ett behörigt nationellt tillsynsorgan eller en samreglerings- eller självregleringsmekanism har rådfrågats av en leverantör av mycket stora onlineplattformar och bekräftat att en leverantör av medietjänster omfattas av tillsynskrav eller är ansluten till en samreglerings- eller självregleringsmekanism bör försäkran godtas omedelbart, förutsatt att alla övriga krav som förtecknas i artikel 18.1 i den europeiska mediefrihetsförordningen också är uppfyllda.

7. **DELTAGANDE AV CIVILSAMHÄLLESORGANISATIONER OCH FAKTAGRANSKANDE ORGANISATIONER**

56. Civilsamhällesorganisationer och faktagranskande organisationer kan spela en viktig roll i kampen mot desinformation och utländsk informationsmanipulation och inblandning. De kan hjälpa till att bedöma och verifiera onlineinnehåll och bidra till att säkerställa att allmänheten har tillgång till korrekt, trovärdig och tillförlitlig information.

57. I enlighet med skäl 53 i den europeiska mediefrihetsförordningen uppmuntrar kommissionen leverantörer av mycket stora onlineplattformar att samarbeta med civilsamhällesorganisationer som har relevant sakkunskap på medieområdet och följa normerna för metodik, etik och öppenhet för att minimera risken för eventuellt missbruk av funktionen. Dessa organisationer skulle kunna omfatta i) civilsamhällesorganisationer som är verksamma på EU-nivå eller nationell nivå på området mediefrihet och mediepluralism, ii) organisationer för mediekunnighet, och iii) faktagranskande organisationer, däribland de som ingår i det europeiska observatoriet för digitala medier (Edmo) ([11]) eller det europeiska nätverket för faktakontrollstandarder (EFCSN) ([12]).

58. Leverantörer av mycket stora onlineplattformar bör överväga att inrätta särskilda kanaler för samråd och utbyte av information med relevanta organisationer, däribland de som avses i föregående punkt. I detta avseende skulle leverantörer av mycket stora onlineplattformar kunna utse särskilda kontaktpunkter för att ge organisationerna möjlighet att rapportera eventuella problem som de identifierar vid granskningen av de offentligt tillgängliga försäkringarna.

59. I detta syfte bör leverantörer av mycket stora onlineplattformar överväga att införa återkopplingsmekanismer för lämplig uppföljning med relevanta organisationer, däribland de som avses i punkt 57. Detta bör åtminstone omfatta en bekräftelse på att organisationens rapport har tagits emot tillsammans med information om uppföljningen.

([11]) EDMO | European Digital Media Observatory.
([12]) EFCSN | European Fact-Checking Standards Network Project – European Fact-Checking Standards Network Project.

60. Samarbetat mellan leverantörer av mycket stora onlineplattformar och relevanta organisationer, däribland de som avses i punkt 57, skulle behöva ha en öppen karaktär. För detta ändamål skulle leverantörer av mycket stora onlineplattformar kunna tillhandahålla en offentligt tillgänglig förteckning över de organisationer som de samarbetar med.

61. Kommissionen uppmuntrar även relevanta organisationer, däribland de som avses i punkt 57, att agera som mellanhänder mellan leverantörer av mycket stora onlineplattformar och enskilda personer, akademiker, forskare eller andra berörda parter som kan identifiera problem med en medietjänstleverantörs efterlevnad av kraven för de försäkringar som avgetts i enlighet med artikel 18.1 i den europeiska mediefrihetsförordningen och som kan behöva utredas vidare. I sådana fall bör relevanta organisationer, däribland de som avses i punkt 57, använda de tillgängliga kanaler för samråd och informationsutbyte som föreskrivs i detta avsnitt för att uppmärksamma leverantörer av mycket stora onlineplattformar på problemet.

62. Kommissionen anser att styrelsen bör bidra till att identifiera de organisationer som är mest relevanta för samarbetet med leverantörer av mycket stora onlineplattformar. Detta skulle kunna göras inom ramen för den strukturerade dialog mellan leverantörer av mycket stora onlineplattformar, företrädare för leverantörer av medietjänster och företrädare för civilsamhället som avses i artikel 19.1 i den europeiska mediefrihetsförordningen.

8. **SLUTSATSER**

63. Kommissionen är fast besluten att se till att artikel 18 i den europeiska mediefrihetsförordningen tillämpas på ett effektivt sätt. Syftet med dessa riktlinjer är att underlätta införandet av den funktion för inlämning av försäkringar som avses i artikel 18.1 i den europeiska mediefrihetsförordningen, till nytta för alla berörda parter.

64. Kommissionen kommer att övervaka genomförandet av dessa riktlinjer, bland annat genom att ta hänsyn till den utveckling och de erfarenheter som diskuterats inom ramen för de strukturerade dialoger som avses i artikel 19.1 i den europeiska mediefrihetsförordningen, och se över dem vid behov.